

פג:

עין משפט
גד מצוה

י"א א מ"י פ"ד מהלכות
עירובין הלכה טו
ט"ש"ע ח"ח סי' שעה
סעיף כ:
י"ב ב מ"י פ"ג מהל'
עירובין הלכה טו:

תורה אור השלם

1. והעמר עשרית
האיפה הוא:

מזוסף רע"י

[illegible][illegible]

רבינו חננאל

כדי ערשטווייטס, וואס
כדי ערשטנס, כדי ערשט
מדרב, כדרכים וואס
עשירות האפיס, מיין
אנזשעטענדיגס קאמ
עוד הייבן בחלה שה
עוד יושלם, וואס של
ציפור, ביז אנוי כל
אנאל ביז וואס וואו
בריא (ברוך) וואס
פחות מיין איר וואס
מיוש כמו חלה
במיוש, יתר מיין איר
איר רעבן, מיין אנוי
חצו שטח וואס ערשט
שטח, שטח למחש

[פחות] מיכן לחצר כו', פשי

כיצד משתתפין פרק שמיני עירובין

שבעת רבעים קמה ועוד חייבין בחלה. פ' ד' טגין ועוד דהיינו
 בילה וחומש בילה דכפ' בקומטרס והס שס ירושלמיות וה'
 יפסרותיות ונסוף כלל גדול ושנח דף ע"ב: היה כמוז בפסרים והמנן ה'
 רבעים קמה ועוד חייבין בחלה ל"ג ש"י (ו) ועוד הכס משמע דכשל
 יפסרותיות קמה ועוד חייבין בחלה ל"ג ש"י 616

כדי עיסותיכם וכמה המדבר וכמה עיסת ה עשירית האיפה הוא קמה ועוד חייבת בחל' שהן ה' של ציפורי כמדה זו ה'ו בריא ומו פחות מכאן מקולקל פחות ואנשי מרפסת שגובה ' טפחים למר' חולית הבור והסלע למרפסת פחות מכאן אבל כמופלגת אפילו ואיוז הוא סמוכה כל טפחים: גמ' פשימא היינו ' חלון שבין שר לזוה בוריקה היינו ' לזה בשלשול לזה שבין ב' הצירות לזה היינו ' דרבה בר רב ה כפתח לזה בשלש' אמר רב נחמן לזה מאי אמר רב ' שניהן נותנין אותו לשב' בנות לזה תושב שש' שתשמישו לזה בנחת אותו לזה שתשמישו ואנשי מרפסת שש' שגובה עשרה טפחים לחצר קא סלקא

באי טרפסת בני ע"ייה. מפרש ר"י קסם פהח עלייה גבוה
שגרה מן מרפסת והמרפסת גבוה מן החצר ו' ודרך קטלומה ויורדן
ומעליה למרפסת וממרפסת לחצר דרך חצר יואלם לרשות הרבים
המבוינה עליה של בני עלייה ואין בני החצר אוקרים אלה בני
עליית לפי שהמרפסת היא שלהם והא דקאמר כסמוך בשמי נזטרטאות
בשכאין מן החמורה דרך עליית למלאות שאוקרת התחמורה זה
העליית היינו דממרש פירקין משום שעשו מחמה בשותפות וכלא
יעירבו מן עליית הא אוקרים ההרפסת או על או משום לך בשלשול
ויולה בשלשול אבל מחמת הקטלומה שוירדן בהם מן העליית לא
הספיקו כיון דפתחי עליית וקטלומה גבוהים מן החצר כ' או יותר
למלאות וממין לת ועמוד כחצר גבוהים ו' וס כנגד העליית דגבוהים
לגבי עליית בשלשול ו' יאקרו לרז בני חצר על בני עליית ע"י ורקא
כיון דתל ועמוד היו של שניהם ולא דמי למרפסת שהיא לגבי עליית
לגבה ואע"פ שחל ועמוד הוא שזה למרפסת ויכול להשתמש
המרפסת כחל ועמוד כפחה מ"מ לא מיקרי לגבי עליית כפחה אלא
בשלשול כי במרפסת אין דרורין וואים יכולה לאקור אל התל
לחצר אלא ע"י עליית ואע"פ שוירדן בה מן העליית ומשתמשין בה
לכאורה אוקרת כיון דקולס חורת מחמה עליו והא דלמתיין בשעמיתין
ידעו כפחה מן החמורה למלאות לא חשיב לגבי התחמורה כחוקה אלא
משום דקולס חשיב עליו כפחה לאקור אלא דע"י קולס חשיב לגבי
התחמורה תשמישן כנחת כמו בשלשול אבל כפחה לא חשיב ולא עדיף
טפי משלשול לאקור ומשני לאותן הדריס במרפסת פירוש שפתי
עליית חוק שגרה למרפסת דחו ליכא כקולס חורת מחמה:

הבי

י' דאינה משתמשת עליו בחול אלא בשלשול וחזרתה שוב לו: היינו גבוהה מזה החל י' וזו נמוכה ממנו י' מאי. לשיניהם בקשה הוא והא דילמא לגבי זריקה הוה שלשול תשימו בנחת הוא ומותר וזה שבו

א לזה במתח ולזה במתח היינו חלון שבין שתי חצירות שניהן שוין בו. וכן לזה בשילשול ולזה

[illegible]

יוֹסִיפִּים כִּדִּי עֵיטָה
 יִסְרָר דְּרַתְבִּי וְהַעֲמֹר
 בָּאֵן אֲמָרוּ ז' רַבְעִים
 שָׁהָן ו' שֶׁל יְרוּשָׁלַּיִם
 כִּכְאֵן אֲמָרוּ הָאוּכַל
 דָּךְ יֵרֶךְ עַל כֵּן רַעְתָּן
 עֵינֵי: **מִתְנִי** ^אאֲנִישִׁי
 שִׁכְחוּ וְלֹא עִירְבוּ כֹל
 פָּחוֹת מִכָּאֵן לְחֻצֵּר
 וְהָיָה עֲשָׂרָה טַפְחִים
 לְחֻצֵּר כִּד"א בְּסֻמּוּכָה
 נִזְהָר ו' טַפְחִים לְחֻצֵּר
 אֵינֶה רַחוּקָה אֲרֻכָּעָה
 בַּתְּחָל וְלֹזֶה בַּתְּחָל
 הַחֲצִירוֹת לֹזֶה בּוֹרִיקָה
 תִּשְׁלַח שְׁבוּיֵי ב' הַחֲצִירוֹת
 לְשֹׁלֵשׁ הָיִינוּ "חֲרִיץ
 בַּתְּחָל וְלֹזֶה בּוֹרִיקָה
 אֲמָרוּ רַב נִחְמָן לֹזֶה
 הָיִינוּ "דֶּרֶב שִׁיבִי
 שֶׁלֹּשׁ וְלֹזֶה בּוֹרִיקָה
 וְשִׁמּוּאֵל אֲמָרוּ
 שֶׁלֹּשׁ שְׁלֹשׁ שְׁמִינִי
 בִּקְשָׁה "וְכֹל דֶּרֶב
 וְלֹזֶה בִּקְשָׁה גִּיתָנִים
 נִגְחַת תֵּנָן אֲנִישִׁי חֻצֵּר
 וְלֹא עִירְבוּ כֹל
 מִמֶּרְפֶּסֶת פָּחוֹת מִכָּאֵן
 עַתָּךְ מֵאֵי מִרְפֶּסֶת
 בְּנִי

[illegible]

כלב מיהא דתנן אנשי חצר ששכחו ולא עירבו כל שנבזה י' טפחים למרפסת, מאי

מסורת הש"ס

(א) לקחמן חם. (ב) ולעיל עז. (ג) ואם. (ד) ולעיל עז. (ה) ולעיל עז. (ו) ואם. (ז) ולעיל עז. (ח) ולעיל עז. (ט) ואם חתם. (י) וע"ש חס. (יא) כח יוסף. (יב) ודף פת.

הגהות הב"ח

(א) 'יום' ד"ה שבעת ימי'
(ב) גרס רס"י התם ועוד
דמשמע:

רַב נִיסִים גֵּאוֹן

שנעשו על טהרת תרומה
וספל גופו מלאכול
בתרומה. והמשקין
ומשמאין נמי ידונין
מכאובל כמו ששינוי
במסכת זבי. והשותה
משקין שמאין, וישירו
שיעורו ברכייתו. ולפיכך
לא הצריכה סומאת ערב
בפני שהיא דרבנן,
כתתיה בחרות כהנים ולא
האכל אוכלין שמאין ולא
השתה משקין שמאין
שמא סומאת ערב, ואמר
אין סומאת מן התורה
עולה מידי סומאתה בו
יום.

שפיטא ליה כסחה וזהו
כסחה וזהו חלון שכן
שתי צורות. היינו מכוין
להראי חלילת פקר חלון.
בזוהר בוריקה וזהו בוריקה
זהו כותל שכן שכן
הצורות. כלומר כסחא
שפילש. לזה שפילש
שפילש שפילש וזהו חרין
שתי צורות. וזהו
המחנה חלילתא. לזה
שפילש וזהו בוריקה וזה
דרכה בר כסחא אמר
נחמן. קאי אהא דאיהא
במחילת פקר חלון כותל
שפילש. הי צורות נבזה
שפילש וזהו יציד אחד
שפילש לארץ כו. לזה כסחה
שפילש וזהו חרין.
אמר בר נחמן.
איהא למרמא דיליה
במחא. ההיא מימרא
דרכה בר כסחא וזהו
דמנהו.

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones